

СЛОВО

на Преображение Господне

За преобразяването на хората чрез силата на благодатта на Светия Дух

Произнесено в руската църква "Св. Николай", гр. София, 6/19.VIII.1947г.

Да възсияе и за нас, грешните, Твоята вечна светлина...

(Из тропара на празника)

В кондака в чест на днешния велик празник Преображение Господне се казва: Преобразил си се на планината... та, когато (Твоите ученици) Те видят разпънат, да разберат, че страданието Ти е доброволно, а на света да проповядват, че Ти наистина си сияние на Отца. Тук светата Църква ни посочва целта на Господнето Преображение. На Христовите ученици предстояло страшно изпитание във вярата. Очаквало ги да станат свидетели на ужасното унизяване на Христа - на оплюването Му, плесниците, бичуването и позорното разпъване и смърт на Кръста. Трябвало да бъде укрепена вярата им в Сина Божий, да им бъде показано, че Той доброволно, със собствената Си свободна воля се предава на този позор, на тези страдания. Именно това направил Господ, когато се преобразил пред Своите ученици на Тавор и им явил цялата Си Божествена слава. Те не могли да понесат тази слава и паднали ничком, но изпитали от нея в сърцата си неизразимо райско блаженство и почувствували с цялото си същество, че Христос е истинският Син Божий, че Той е източникът на вечно райско блаженство за вярващите.

Светата Църква обаче посочва и друга цел на Господнето Преображение. За нея тя ни говори в следните слова на днешния празничен тропар: Преобразил си се на планината, Христе Боже... да възсияе и за нас, грешните, Твоята вечна светлина... Господ е вършел всичко заради нас, поучавал е, страдал и е умрял заради нас, възкръснал е и се е възнесъл заради нас, преобразил се е заради нас, та чрез тази Божествена светлина да преобрази и нас, та чрез тази светлина и ние от грешни да станем чисти и свети, от немощни - силни, от скръбни - радостни.

Тази светлина, необходима за нашето преобразяване, не е нищо друго, освен благодатта на Светия Дух, която е слязла върху апостолите и която оттогава до днес изобилно се излива върху нас чрез светата Църква, чрез нейните Тайнства.

И светата Църква ни показва голямо множество примери за това, как дивно тази Божествена благодат, тази Божествена светлина, преобразява нас грешните и ни прави нови, благодатни хора. Така чрез тази благодат някога се

просветил благоразумният разбойник, разпънат на кръст заедно с Христа. Светите евангелисти Матей и Марк повествуват, че отначало и двамата разбойници хулели Господа. А евангелист Лука казва, че само един от тях хулел Христа. Става ясно, че Господ се е докоснал със Своята благодат до сърцето на другия разбойник. Господ си спомнил голямата милост, която според църковното предание той Му оказал, като не причинил на светото Семейство никакво зло, когато Богомладенецът със Своята Пречиста Майка и праведният Йосиф бягали от Ирод в Египет. На кръста този разбойник повярвал в Христа и пръв от Христовите последователи бил въведен в рая за вечно блаженство.

Тази благодатна светлина озарила някога и Савел, когато той отивал в Дамаск, за да преследва и да предава на смърт християните. И от гонител той се преобразил в най-велик Христов апостол. Чрез същата тази благодат, чрез нейната божествена светлина Мария Египетска, Евдокия и Таисия от прочути блудници се преобразили в ангели по своята чистота и любов към Христа.

От жизнеописанието на преп. Мойсей Мурин се вижда, че той бил главатар на разбойници, опетнен с "убийства и всевъзможни тежки престъпления. Но впоследствие, озарен от благодатта и укрепяван от нейната сила, той удивлявал всички със своята кротост, със своя ангелоподобен живот, поради което светата Църква го е поставила наравно с преп. Арсений Велики и други велики св. отци.

Светата Църква ни дава много примери за поразителното въздействие на благодатта, когато хулители на Христа, мъчители и палачи на християните изведнъж ставали вярващи и приемали мъченически венци.

Великият отец на Църквата св. Григорий Палама, архиепископ Солунски, обичал да се моли с такава кратка молитва: Господи, просвети моята тъма. И Господ така го просветил със светлината на Своята благодат, че когато св. Григорий извършвал литургия, от лицето му струяла божествена светлина и мнозина благочестиви люде в храма я виждали.

Нека и ние, мои възлюбени в Христа чеда, винаги се молим да се преобразим и да станем от плътски - духовни, от страстни — безстрастни чрез светлината на благодатта, която живее в нас от момента на Кръщението и която тлее в нас като Божествена искра под пепелта на нашите грехове и страсти. Нека чрез изпълнението на Божиите заповеди да се стремим, като към най-главна цел на нашия живот, да бъдем светлина, съгласно думите на Христа: Вие сте светлината на света (Мат. 5:14); тъй да светне пред човеците светлината ви, та да видят добрите ви дела и да прославят Небесния ваш Отец (Мат. 5:16). Нека след смъртта ни над нас да се изпълнят словата на Господа: тогава праведните ще блеснат като слънце в царството на Отца си (Мат. 13:43).

За това нека умоляваме Пречистата Божия Майка, нашата първа Застъпница и Ходатайка пред Бога, да се осъществят с цялата си сила и над нас словата на тропара в чест на днешния празник: по молитвите на Богородица да възсияе и за нас грешните Твоята вечна светлина, Подателю на светлината, слава на Тебе. Амин.